

«Ман ду абармарди таърихро медонам, ки ба кавлашон амал кардаанд. Яке Чалолиддини Балхӣ, ки байни нажоди гуногун фарк нагузоштанро талкин кард ва худ пеш аз ҳама ба кавлаш амал кард. Ва дуввум Эмомалӣ Раҳмон аст, ки ба ҳар чи гуфт, амал кард». □ Хумайро Накхати Дастгирзода

Академик Ключевский В.О. дар бораи шахомат ва часорати миллатҳо суханони хикматомезе дорад: «Яке аз нишонаҳои ҳоси халқи бузург қобилияти баъди афтодан бархостан аст. □ Харчанд таҳкири дидааш гарон ҳам бошад, соате фаро мерасад, ки ӯ тавонашро баҳам оварда, дар симои як ё якчанд нафар мардони бузург амалӣ месозад ва он як ё якчанд нафар халқро ба роҳи ростии таърихӣ муваққатан тарқардаш бармегардонанд».

Тоҷикистони пасошӯравӣ бо Эмомалӣ Раҳмон ҳамон тақдире ва масиреро паймуд, ки аз афтодану бархостанҳо иборат буд. Давлат парешон, мардум дарбар, иқтисод варшикаста ва дар ҳама ҳукми фарди силоҳдор ҷорӣ буд, ки қонунпазир ва масъулиятшинос набуд ва дар ҷони ҳамаҷониҳо ҳақ ҳарису бадғумон буд. Хотираҳои ҳама ғанист, вале сад афсӯс на ҳама ҳоло ёд доранд, ки дар қадом ҳолати ҷаҳлӣ будем, ҷӣ сарнавишти талхе моро интизор буд?

Роҳи муҳтарам Президент аз қалби мардуми одӣ мегузарад. Ин роҳест пуршараф. Ин роҳ ба сарманзили мақсуд ба осонӣ нарасидааст. Пурмашаққат ва мушқилзо будааст. Чун қиштии шикаста, давлати ҳаробро гирифтӣ ба он рӯҳу ҷон бахшид, тавонманд сохт, дар анбӯҳи муноқишаҳои шадидӣ миллатзудӣ онро рақобатпазир кард.

Тоҷикистони соли 2020 – кишварест дар сари пойи ҳақ истода, мамлақест - улғуи тоҷикони дунё ва оғозҳои Ватанест, ки садҳо сол халқ дар орзуаш будааст. Ин ғавҳараки ҷаҳмат барои тоҷик азиз, ин поре ҳақест, ки онро муқаддас мешуморанд.

Дар сарғаҳои равшанҳои давлатсозӣ абармарде қилвағар аст, ки ҳамаҳо вақфи ин равиёи сарнавиштсоз кард. Номин марди даврон Эмомалӣ Раҳмон аст. Тамоми дунёро ғашт, ба ҷойҳои ҳаётнокӣ ҳақ сафар кард, бо дӯсту душман муроҷиат намуд, то тоҷик аз ғартаи ҳақат эмин барорад, ҳамаҳо бар лабони раҷқашада ва ғайбасти халқ биёрад.

Оре, баъди солҳои тӯлонӣ Президенти Тоҷикистон аввалин Сарвари миллат ҳастанд, ки дарсҳои нахустини ҳудушносии милли ва ватандӯстиву ватанпарастиро дар китобҳои «Аз Ориён то Сомониён», «Тоҷикон дар оинаи таърих» ва суҳанронихаҳо ба мардум талкин кард ва онро ба роҳи ростин раҳнамун сохт.

Ин роҳ, ки бар тани Ватан шарён аст,

Роҳи шарафи Эмомалӣ Раҳмон аст.

Гулназар

Раҳмонзода Азимҷони Шералӣ,

муҳаккик